

สำนักวิจัยและส่งเสริมวิชาการการเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ เชียงใหม่

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาความต้องการโปรตีนของเป็ดไขพันธุ์ลูกผสมกากี้แคมป์เบลล์กับพื้น-
เมือง
Protein Requirement of Khaki Campbell x Native Crossbred
Laying Ducks

โดย

นรินทร์ ทองวิทยา และคณะ

2531

การศึกษาความต้องการโปรตีนของเป็ดไขพันธุ์ลูกผสมกาคีแคมป์เบลล์กับพื้นเมือง
Protein Requirement of Khaki Campbell x Native Crossbred
Laying Ducks

นรินทร์ ทองวิทยา

ภาควิชาเทคโนโลยีทางสัตว์

คณะผลิตกรรมการเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ เชียงใหม่

บทคัดย่อ

การศึกษาไขเป็ดไขพันธุ์ลูกผสมกาคีแคมป์เบลล์กับพื้นเมืองอายุ 18 สัปดาห์ จำนวน 90 ตัว แบ่งเป็น 3 พวก ๆ ละ 3 ซ้ำ ๆ ละ 10 ตัว ไขอาหารโปรตีน 3 ระดับ คือ 16.5, 15.0 และ 13.5 เปอร์เซ็นต์ พลังงานในอาหารเท่ากันคือ 2,800 กิโลแคลอรีต่อกิโลกรัม ไขแผนการทดลองแบบสุ่มตลอด (CRD) มีอาหารและน้ำให้กินตลอดเวลา ทำการทดลองเป็นเวลา 17 สัปดาห์ และทำการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างพวกทางสถิติด้วยวิธี Duncan's New Multiple Range Test

ผลการทดลองปรากฏว่า เป็ดที่ได้รับอาหารโปรตีน 16.5 เปอร์เซ็นต์ให้ผลผลิตไข น้ำหนักไข่ และประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารดีที่สุด รองลงไปคือพวกที่ได้รับอาหารโปรตีน 15.0 และ 13.5 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ แต่ทั้ง 3 พวกมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยแม่โจ้	
เลขเรียกหนังสือ	
B :	
I :	
วันที่ 25.01.2549	

2

The experiment was conducted to compare the effects of ration-protein in Khaki-Campbell x Native crossbred Laying ducks. Three rations were formulated at 16.5 , 15.0 and 13.5% CP with equal ME at 2,800 Kcal./kg. Ninety eight-week old ducks were assigned randomly into 3 treatments with 3 replicates of 10 ducks were fed from each ration. Each replicate of ducks was confined in the area of 1.5 x 1.8 m² and were fed ad libitum. CRD was used as the experimental design and DMRT was used for mean comparisons.

Ducks fed with 16.5% CP showed the best egg production, egg weight and feed conversion ratio but all treatments were not significantly different (P < 0.05)

คำนำ

การเลี้ยงเป็ดไข่ของประเทศไทย ส่วนใหญ่ใช้พันธุ์ลูกผสมกากีแคมป์เบลล์กับพื้นเมือง (Im-erb, 1983) ซึ่งเป็นเป็ดที่ให้ผลผลิตของไข่ดีสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้เป็นอย่างดี นอกจากนั้นยังทนต่อโรคและพยาธิได้ดี แต่รายงานทางด้านความต้องการโปรตีนของเป็ดไข่ยังมีรายงานน้อย ซึ่งความต้องการโปรตีนของเป็ดไข่มีผู้รายงานไว้กว้าง ๆ ดังต่อไปนี้

A.E.C. (1978) รายงานว่าเป็ดไข่ต้องการอาหารที่มีโปรตีน 15% (นิคย์, 2517) พลังงาน (M.E) 2,700 กิโลแคลอรี/กิโลกรัม และประทีป (2528) แนะนำอาหารเป็ดพันธุ์ต้องมีโปรตีน 15% พลังงานที่ใช้ประโยชน์ได้ 2,900 กิโลแคลอรี/กิโลกรัม Blair และคณะ (1983) ได้รวบรวมไว้ว่าเป็ดพันธุ์ต้องการโปรตีน 16-18% พลังงาน (M.E.) 2,700 - 2,900 กิโลแคลอรี/กิโลกรัม ซึ่งงานสัตว์ปีก กองบำรุงพันธุ์สัตว์ (2524) แนะนำให้ใช้โปรตีนสำหรับเป็ดไข่ 17% (อุกฤษณ์, 2527) ส่วน Pan และคณะ (1982) รายงานไว้ว่าระดับโปรตีนที่เหมาะสมสำหรับ

การผลิตไข่ของเป็ดไซยาคือ 19% ซึ่งให้ผลผลิตไข่สูงกว่าพวกที่ได้รับโปรตีน 15% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ Reddy และคณะ (1981) รายงานไว้ว่าเป็ดกาก็แคมป์เบลล์ ต้องการอาหารที่มีโปรตีน 19% พลังงานที่ใช้ประโยชน์ได้ 2,400 กิโลแคลอรี/กิโลกรัม สำหรับผลผลิตไข่และประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหาร

ในส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างระดับโปรตีนในอาหารกับขนาดของไข่ Scott และคณะ (1969) Titus และ Fritz (ไม่มีปีที่พิมพ์) Feltwel และ Fox (1978) และ North (1984) รายงานไว้ว่าไก่ไข่ที่ได้รับอาหารโปรตีนสูงจะให้ไข่ที่มีขนาดใหญ่ขึ้น Scott และคณะ (1969) รายงานไว้ว่าไก่ที่ได้รับอาหารที่มีปริมาณโปรตีนสูงจะให้กินอาหารลดลง

อุปกรณ์และวิธีการ

การทดลองใช้เป็ดไซลูกผสมกาก็แคมป์เบลล์กับพื้นเมือง อายุ 18 สัปดาห์ จำนวน 90 ตัว ทดลองเป็นระยะเวลา 17 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 30 กรกฎาคม 2530 ถึงวันที่ 25 พฤศจิกายน 2530 ใช้แผนการทดลองแบบสุ่มตลอด (CRD) และทำการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างพวกด้วยวิธี Duncan's New Multiple Range Test (จรัญ, 2527) เป็ดที่ทดลองแบ่งออกเป็น 3 พวก ๆ ละ 3 ซ้ำ ๆ ละ 10 ตัว แต่ละซ้ำเลี้ยงในคอกขนาด 1.5 x 1.8 ตารางเมตร เวลากลางวันเปิดไฟทำให้แสงสว่างตลอดทั้งคืน มีอาหารและน้ำให้กินตลอดเวลา อาหารที่ให้ มีระดับพลังงานเท่ากันคือ ประมาณ 2,800 กิโลแคลอรี/กิโลกรัม การทดลองแบ่งออกเป็น 3 พวกคือ

พวกที่ 1	ใช้โปรตีน	16.5	เปอร์เซ็นต์
พวกที่ 2	ใช้โปรตีน	15.0	เปอร์เซ็นต์
พวกที่ 3	ใช้โปรตีน	13.5	เปอร์เซ็นต์

รายละเอียดของสูตรอาหารดังแสดงไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สูตรอาหารที่ใช้ในการทดลอง (%)

ชนิดอาหาร	พวกที่ 1	พวกที่ 2	พวกที่ 3
ปลายข้าว	59.05	63.00	66.53
ข้าวโพด	10.00	10.34	10.43
กากถั่วเหลือง	12.35	9.20	6.30
ปลาป่น	10.00	9.10	8.20
เปลือกหอยป่น	5.00	4.70	4.67
กระดูกป่น	1.00	1.42	1.65
โซวιά	2.00	1.64	1.62
เกลือ	0.35	0.35	0.35
วิตามินเกลือแร่ ^{1/}	0.25	0.25	0.25
คุณค่าทางอาหารจากการคำนวณ			
โปรตีน (%)	16.50	15.00	13.50
พลังงาน (M.E. kcal.kg.)	2,800.00	2,808.11	2,810.00
แคลเซียม (%)	2.79	2.75	2.75
ฟอสฟอรัส (%)	0.59	0.61	0.60
ราคาอาหาร (บาท/กก.)	4.93	4.73	4.55

1/ โฟมิคซ์ เป็ดไข่ 125

ผลการทดลอง

ผลของระดับโปรตีนต่อผลผลิตไข่เฉลี่ย (ฟอง/ตัว)

ช่วง 0 - 2 สัปดาห์ ปรากฏว่า เบ็ดพวกที่ 1 ให้ผลผลิตไข่สูงสุด รองลงไปที่พวกที่ 2 และ 3 ให้ผลผลิตไข่ 3.97 , 3.30 และ 2.77 ฟอง/ตัวตามลำดับ และมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ช่วง 2 - 4 สัปดาห์ ปรากฏว่า เบ็ดพวกที่ 1 ให้ผลผลิตไข่สูงสุด รองลงไปที่พวกที่ 2 และ 3 ให้ผลผลิตไข่ 6.60 , 5.93 และ 4.37 ฟอง/ตัว ตามลำดับ และมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ช่วง 4 - 6 สัปดาห์ ปรากฏว่า เบ็ดพวกที่ 1 ให้ผลผลิตไข่สูงสุด รองลงไปที่พวกที่ 3 และ 2 ให้ผลผลิตไข่ 9.09 , 6.77 และ 5.33 ฟอง/ตัว ตามลำดับ โดยพวกที่ 1 กับ 3 และพวกที่ 2 กับ 3 มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พวกที่ 1 กับ 2 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ช่วง 6 - 8 สัปดาห์ ปรากฏว่า เบ็ดพวกที่ 3 ให้ผลผลิตไข่สูงสุด รองลงไปที่พวกที่ 1 และ 2 ให้ผลผลิตไข่ 9.14, 8.65 และ 7.00 ฟอง/ตัว ตามลำดับ และมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ช่วง 8 - 10 สัปดาห์ ปรากฏว่า เบ็ดพวกที่ 1 ให้ผลผลิตไข่สูงสุด รองลงไปที่พวกที่ 2 และ 3 ให้ผลผลิตไข่ 8.26 , 8.07 และ 6.11 ฟอง/ตัว ตามลำดับ โดยพวกที่ 1 กับ 2 มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ทั้ง 2 พวกมีความแตกต่างกับพวกที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ช่วง 10 - 12 สัปดาห์ ปรากฏว่า เบ็ดพวกที่ 1 ให้ผลผลิตไข่สูงสุด รองลงไปที่พวกที่ 2 และ 3 ให้ผลผลิตไข่ 8.24 , 8.18 , และ 7.02 ฟอง/ตัว ตามลำดับ และมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ช่วง 12 - 14 สัปดาห์ ปรากฏว่า เบ็ดพวกที่ 1 ให้ผลผลิตไข่สูงสุด รองลงไปคือพวกที่ 2 และ 3 ให้ผลผลิตไข่ 8.23 , 8.01 และ 6.49 ฟอง/ตัว ตามลำดับ และมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ช่วง 14 - 16 สัปดาห์ ปรากฏว่า เบ็ดพวกที่ 2 ให้ผลผลิตไข่สูงสุด รองลงไปคือพวกที่ 1 และ 3 ให้ผลผลิตไข่ 6.36 , 6.14 และ 6.00 ฟอง/ตัว ตามลำดับ และมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ช่วง 16 - 17 สัปดาห์ ปรากฏว่า เบ็ดพวกที่ 3 ให้ผลผลิตไข่สูงสุด รองลงไปคือพวกที่ 2 และ 1 ให้ผลผลิตไข่ 3.73 , 3.39 และ 3.15 ฟอง/ตัว ตามลำดับ และมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ผลตลอดการทดลอง ปรากฏว่า เบ็ดพวกที่ 1 ให้ผลผลิตไข่สูงสุด รองลงไปคือ พวกที่ 2 และ 3 ให้ผลผลิตไข่ 62.96 , 55.57 และ 52.41 ฟอง/ตัว ตามลำดับ และมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ดังรายละเอียดที่แสดงไว้ในตารางที่ 2

ผลของระดับโปรตีนต่อน้ำหนักไข่เฉลี่ย (กรัม/ฟอง)

ช่วง 0 - 2 สัปดาห์ ปรากฏว่า พวกที่ 1 ให้ไข่น้ำหนักที่สุด รองลงไปคือพวกที่ 3 และ 2 ให้ไข่น้ำหนัก 51.4 , 48.06 และ 46.75 กรัม ตามลำดับ และมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ช่วง 2 - 4 สัปดาห์ ปรากฏว่า พวกที่ 1 ให้ไข่น้ำหนักที่สุด รองลงไปคือ พวกที่ 2 และ 3 ให้ไข่น้ำหนัก 53.91 , 51.39 และ 50.82 กรัม ตามลำดับ และมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ช่วง 4 - 6 สัปดาห์ ปรากฏว่า พวกที่ 1 ให้ไข่น้ำหนักที่สุด รองลงไปคือพวกที่ 2 และ 3 ให้ไข่น้ำหนัก 55.32 , 54.95 และ 53.59 กรัม ตามลำดับ และมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ช่วง 6 - 8 สัปดาห์ ปรากฏว่า พวกที่ 1 ให้ไข่น้ำหนักที่สุด รองลงไปคือพวกที่ 2 และ 3 ให้ไข่น้ำหนัก 58.71 , 58.50 และ 56.56 กรัม ตามลำดับ และมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ตารางที่ 2 ผลของระดับโปรตีนต่อผลผลิตไข่เฉลี่ย (ฟอง/ตัว)^{1/}

ระยะเวลาทดลอง (สัปดาห์)	พวกที่ 1	พวกที่ 2	พวกที่ 3	C.V.(%)
0 - 2	3.97	3.30	2.77	38.32
2 - 4	6.60	5.93	4.37	17.74
4 - 6	9.09 ^ก	5.33 ^ข	6.77 ^{กข}	14.84
6 - 8	8.65	7.00	9.14	15.96
8 - 10	8.26 ^ก	8.07 ^ก	6.11 ^ข	10.03
10 - 12	8.24	8.18	7.02	14.55
12 - 14	8.23	8.01	6.49	22.13
14 - 16	6.14	6.36	6.00	32.94
16 - 17	3.15	3.39	3.73	28.17
0 - 17	62.96	55.57	52.41	10.51

1/ ตัวอักษรที่อยู่บนแถวเดียวกันต่างกัน หมายถึง มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.05$)

ช่วง 8 - 10 สัปดาห์ ปรากฏว่า พวกที่ 1 ให้ไข่น้ำหนักที่สุด รองลงไปที่พวกที่ 2 และ 3 ให้ไข่น้ำหนัก 60.22 , 58.27 และ 56.55 กรัมตามลำดับ โดยพวกที่ 1 กับ 2 และพวกที่ 2 กับ 3 มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พวกที่ 1 กับ 3 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ช่วง 10 - 12 สัปดาห์ ปรากฏว่า พวกที่ 1 ให้ไข่น้ำหนักที่สุด รองลงไปที่พวกที่ 2 และ 3 ให้ไข่น้ำหนัก 63.57 , 59.84 และ 57.65 กรัม ตามลำดับ และทั้ง 3 พวกมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ช่วง 12 - 14 สัปดาห์ ปรากฏว่า พวกรุ่นที่ 1 ให้ไข่มุกที่สุก รองลงไปคือพวกรุ่นที่ 2 และ 3 ให้ไข่มุก 64.24 , 60.31 และ 55.79 กรัม ตามลำดับ โดยพวกรุ่นที่ 1 กับ 2 มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ทั้ง 2 พวกรุ่นมีความแตกต่างกับพวกรุ่นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ช่วง 14 - 16 สัปดาห์ ปรากฏว่า พวกรุ่นที่ 1 ให้ไข่มุกที่สุก รองลงไปคือพวกรุ่นที่ 2 และ 3 ให้ไข่มุก 59.37 , 57.57 และ 57.34 กรัม ตามลำดับ และมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ช่วง 16 - 17 สัปดาห์ ปรากฏว่าพวกรุ่นที่ 1 ให้ไข่มุกที่สุก รองลงไปคือพวกรุ่นที่ 2 และ 3 ให้ไข่มุก 61.12 , 59.73 และ 57.02 กรัม ตามลำดับ โดยพวกรุ่นที่ 1 กับ 2 และพวกรุ่นที่ 2 กับ 3 มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พวกรุ่นที่ 1 กับ 3 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ตลอดการทดลอง ปรากฏว่า พวกรุ่นที่ 1 ให้ไข่มุกที่สุก รองลงไปคือพวกรุ่นที่ 2 และ 3 ให้ไข่มุก 58.64 , 56.10 และ 54.60 กรัม ตามลำดับ โดยพวกรุ่นที่ 1 กับ 2 และพวกรุ่นที่ 2 กับ 3 มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พวกรุ่นที่ 1 กับ 3 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ดังรายละเอียดที่แสดงไว้ในตารางที่ 3

ผลของระดับโปรตีนต่อประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหาร

ช่วง 0 - 2 สัปดาห์ ปรากฏว่า พวกรุ่นที่ 1 มีประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารดีที่สุด รองลงไปคือ พวกรุ่นที่ 3 และ 2 มีประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหาร 9.19 , 12.77 และ 13.66 ตามลำดับ และมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ช่วง 2 - 4 สัปดาห์ ปรากฏว่า พวกรุ่นที่ 1 มีประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารดีที่สุด รองลงไปคือพวกรุ่นที่ 2 และ 3 มีประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหาร 5.11 , 5.59 และ 7.21 ตามลำดับ โดยพวกรุ่นที่ 1 กับ 2 มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ทั้ง 2 พวกรุ่นมีความแตกต่างกันกับพวกรุ่นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ตารางที่ 3 ผลของระดับโปรตีนต่อน้ำหนักไข่เฉลี่ย (กรัม/ฟอง)^{1/}

ระยะเวลาทดลอง (สัปดาห์)	พวกที่ 1	พวกที่ 2	พวกที่ 3	C.V.(%)
0 - 2	51.40	46.75	48.06	6.51
2 - 4	53.91	51.39	50.82	3.89
4 - 6	55.32	54.95	53.59	3.14
6 - 8	58.71	58.33	56.56	2.39
8 - 10	60.22 ^ก	58.27 ^{กข}	56.55 ^ข	2.10
10 - 12	63.57 ^ก	59.84 ^ข	57.65 ^ก	1.54
12 - 14	64.24 ^ก	60.31 ^ก	55.79 ^ข	3.64
14 - 16	59.37	57.57	57.34	3.09
16 - 17	61.12 ^ก	59.73 ^{กข}	57.02 ^ข	2.48
0 - 17	58.64 ^ก	56.10 ^{กข}	54.60 ^ข	2.19

^{1/} ตัวอักษรที่อยู่บนแถวเดียวกันต่างกัน หมายถึง มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.05$)

ช่วง 4 - 6 สัปดาห์ ปรากฏว่า พวกที่ 1 มีประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารที่ดีที่สุด รองลงไปคือพวกที่ 3 และ 2 มีประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหาร 3.62 , 3.76 และ 4.65 ตามลำดับ และมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ช่วง 6 - 8 สัปดาห์ ปรากฏว่า พวกที่ 3 มีประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารที่ดีที่สุด รองลงไปคือพวกที่ 1 และ 2 มีประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหาร 3.83 , 3.92 , และ 4.69 ตามลำดับ และมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ช่วง 8 - 10 สัปดาห์ ปรากฏว่า พวกที่ 2 มีประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารที่ดีที่สุด รองลงไปคือพวกที่ 1 และ 3 มีประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหาร 4.13 , 4.56 และ 5.69 ตามลำดับ โดยพวกที่ 1 กับ 2 มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ทั้ง 2 พวก มีความแตกต่างกันพวกที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ช่วง 10 - 12 สัปดาห์ ปรากฏว่า พวกที่ 2 มีประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารที่ดีที่สุด รองลงไปคือพวกที่ 1 และ 3 มีประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหาร 3.90 , 4.16 และ 5.08 ตามลำดับ และมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ช่วง 12 - 14 สัปดาห์ ปรากฏว่า พวกที่ 1 มีประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารที่ดีที่สุด รองลงไปคือพวกที่ 2 และ 3 มีประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหาร 4.09 , 4.80 และ 7.48 ตามลำดับ และมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ช่วง 14 - 16 สัปดาห์ ปรากฏว่า พวกที่ 1 มีประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารที่ดีที่สุด รองลงไปคือพวกที่ 2 และ 3 มีประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหาร 5.80 , 5.98 และ 7.57 ตามลำดับ และมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ช่วง 16 - 17 สัปดาห์ ปรากฏว่า พวกที่ 2 มีประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารที่ดีที่สุด รองลงไปคือ พวกที่ 1 และ 3 มีประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหาร 5.25 , 5.65 และ 5.75 ตามลำดับ และมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ตลอดการทดลองปรากฏว่า พวกที่ 1 มีประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารที่ดีที่สุด รองลงไปคือพวกที่ 2 และ 3 มีประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหาร 4.60 , 5.06 และ 5.73 ตามลำดับ และมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ดังรายละเอียดที่แสดงไว้ใน ตารางที่ 4

ผลของระดับโปรตีนต่ออัตราการตาย

ตลอดการทดลองปรากฏว่า เบ็ดทั้ง 3 พวกมีอัตราการตายใกล้เคียงกันคือ 3.33 , 6.67 และ 6.67 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ผลของระดับโปรตีนต่อประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหาร (น้ำหนักอาหาร/น้ำหนักไข่)^{1/}

ระยะเวลาทดลอง (สัปดาห์)	พวกที่ 1	พวกที่ 2	พวกที่ 3	C.V.(%)	
0 - 2	9.19	9.19 ^a	13.66	12.77	40.30
2 - 4	5.11 ^b	5.59 ^b	7.21 ^g		10.53
4 - 6	3.62	4.65	3.76		11.87
6 - 8	3.92	4.69	3.83		14.91
8 - 10	4.56 ^b	4.13 ^b	5.69 ^g		10.84
10 - 12	4.16	3.90	5.08		15.85
12 - 14	4.09	4.80	7.48		31.79
14 - 16	5.80	5.98	7.57		36.55
16 - 17	5.65	5.25	5.75		25.10
0 - 17	4.60	5.08	5.73		10.49

^{1/} ตัวอักษรที่อยู่บนแถวเดียวกันต่างกัน หมายถึง มีความแตกต่างกันทางสถิติ (P < 0.05)

วิจารณ์

จากการทดลอง ปรากฏว่า ผลผลิตไข่เฉลี่ยของเบ็ดพวกที่ 1 สูงที่สุดรองลงไปคือ พวกที่ 2 และ 3 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของ Pan และคณะ (1982) ที่รายงานไว้ว่าเบ็ดไข่พันธุ์ไชยาที่ได้รับอาหาร 19% โปรตีน ให้ผลผลิตไข่สูงกว่าพวกที่ได้รับอาหาร 15% โปรตีนอย่างมีนัยสำคัญ ผลผลิตไข่จากการทดลองค่อนข้างต่ำ อาจเกิดเนื่องจากในอาหารใช้ ข้าวโพคเป็นวัตถุดิบด้วย ในข้าวโพคอาจจะมีอะพลาทอกซิน ซึ่งเป็นต้นเหตุที่ทำให้ผลผลิตไข่ลดลงได้

น้ำหนักไข่เฉลี่ยของเบ็ดพวกที่ 1 สูงที่สุด รองลงไปคือพวกที่ 2 และ 3 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของ Scott และคณะ (1969) Titus และ Fritz (ไม่มีปีที่พิมพ์) Feltwel และ Fox (1978) และ North (1984) ที่รายงานไว้ว่าไก่ไข่ที่ได้รับอาหารที่มีโปรตีนสูงจะให้ไข่ฟองใหญ่ขึ้น

ประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารของเบ็ดพวกที่ 1 ดีที่สุด รองลงไปคือพวกที่ 2 และ 3 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของ Scott และคณะ (1969) ที่รายงานไว้ว่าไก่ที่ได้รับอาหารที่มีปริมาณโปรตีนสูงจะกินอาหารลดลง

สรุป

จากการศึกษาความต้องการโปรตีนของเบ็ดไข่พันธุ์ลูกผสมกาก็แคมป์เบลล์กับพื้นเมือง สรุปได้ดังนี้คือ

1. เบ็ดที่ได้รับโปรตีน 16.5 เปอร์เซ็นต์ ให้ผลผลิตไข่เฉลี่ย น้ำหนักไข่เฉลี่ย และประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารดีที่สุด
2. เบ็ดที่ได้รับโปรตีนสูงกว่า ให้ผลผลิตไข่เฉลี่ย น้ำหนักไข่เฉลี่ย และประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารดีกว่าพวกที่ได้รับโปรตีนต่ำกว่า
3. ระดับโปรตีนที่เหมาะสมคือ 15.0 เปอร์เซ็นต์

เอกสารอ้างอิง

1. งานสัตว์ปีก. กองบำรุงพันธุ์สัตว์. 2524. การเลี้ยงเป็ดไข่. **เทคโนโลยีการเกษตร**. สิงหาคม. หน้า 22 - 29.
2. จรัญ จันทลักขณา. 2527. **คู่มือการเลี้ยงเป็ดและวางแผนงานวิจัย**. บริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, กรุงเทพมหานคร.
3. นิตย์ กาวรกันต์. 2517. **คู่มือการเลี้ยงเป็ด**. โรงพิมพ์บัณฑิตการพิมพ์, กรุงเทพมหานคร.
4. ประทีป ราชแพทยาคม. 2528. **ข้อแนะนำค่ามาตรฐานของโภชนะสำหรับอาหารสัตว์ปีกในประเทศไทย. เอกสารประกอบการอภิปรายในเรื่องข้อแนะนำค่ามาตรฐานของไก่และสุกรในประเทศไทย. ณ โรงแรมเอเชียพญา, จ.ชลบุรี ระหว่างวันที่ 4 - 6 ตุลาคม 2528.**
5. อุกฤษณ์ อิมเอิบ. 2527. การเลี้ยงเป็ด. **กสิกร**. 57(3) : 141 - 149.
6. A.E.C. 1978. **Animal Feeding**.
7. Blair, R. ; N.J. Dagher ; H. Morimoto ; V. Peter ; and T.G. Taylor. 1983. International nutrition standards for poultry. **Nutrition Abstracts and Reviews-Series B**. 53(11) : 667 - 713.
8. Feltwel, R. and S. Fox. 1978. **Practical Poultry Feeding**. Faber and Faber ; London & Boston.
9. Im-erb Ukrit. 1983. Ducks in Thailand , past , present and yfuture. **Poultry International**. 22(4) : 52 - 58.
10. North, M.O. 1984. **Commercial Chicken Production Manual**. AVI Publishing Company, Inc. ; Westport , Connecticut.
11. Pan, C.M. ; C.I. Lin and P.C. Chen. 1982. Studies on laying duck nutrition. 2. Protein and enery requirements of Tsaiya (*Anas platyrhynchos* var. *domestica*). **Journal of the Taiwan Livestock Research**. 14(1) : 39 - 44.

12. Reddy , K.M.; P.V. Rao and V.R. Reddy. 1981. A study on the protein and energy requirement of Khaki Campbell layer ducks. **Indian Journal of Poultry Science**. 16(2) : 132 - 137.
13. Scott, M.L. ; C.N. Malden. and J.Y. Robert. 1969. **Nutrition of the Chicken**. M.L. Scott & Associates : Ithaca , New York.
14. Titus , H.W. and J.C. Fritz. **The Scientific Feeding of Chickens**. 5th ed. Dar Al Kuttib Organisation for Printing & Publishing, University of Mosul Mosul-IRAQ.